

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414205907
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6414205907.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa E. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, právne zastúpeného JUDr. Luciou Sklenárovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Žiar nad Hronom, SNP 94, proti odporkyni KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o návrhu na povolenie obnovy konania, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 5C/84/2014-22 zo dňa 29. 09. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd odvolaním napadnutým uznesením návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 4C/221/2009 v spojení s konaním vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 15Co/228/2011 zamietol a v konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal obnovy konania vedeného Okresným súdom v Žiari nad Hronom pod spisovou značkou 4C/221/2009 v spojení s konaním vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 15Co/228/2011, v ktorom bol zamietnutý jeho návrh na zaplatenie sumy 19.954,89 EUR z titulu náhrady za bolesť, ktorú navrhovateľ (ako poškodený) utrpel pri dopravnej nehode spôsobenej vozidlom poisteným u odporcu. Svoj návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil tým, že v priebehu pôvodného konania, napriek tomu, že sa zúčastnil viacerých pojednávaní, nemohol v dôsledku úrazu spôsobeného vozidlom poisteným u odporcu vypovedať, a tým vysvetliť priebeh a najmä príčiny predmetnej dopravnej nehody. Vzhľadom na svoj súčasný zdravotný stav, tak ako to vyplýva zo správy z logopedického vyšetrenia zo dňa 3.4.2014, už navrhovateľ schopný vypovedať je. V tejto súvislosti citoval niekoľko častí predmetnej správy, v ktorej sa konštatuje, že u navrhovateľa „oproti počiatočnému obdobiu došlo k výraznému zlepšeniu slovnej zásoby“, že „napriek poruchám vybavovania slov je pacient (navrhovateľ - poznámka odvolacieho súdu) schopný výmeny komunikačných rolí“ a že „sa jedná o veľmi dobre komunikujúceho pacienta, ktorého komunikačné zručnosti sa neustále zlepšujú“. V tejto súvislosti uviedol, že výkonom dôkazu spočívajúceho v jeho osobnej výpovedi (ktorý dôkaz v pôvodnom konaní nebolo možné vykonať), môže dôjsť k privedeniu priaznivejšieho rozhodnutia vo veci pre navrhovateľa. Ďalej uviedol, že v poradí druhým dôvodom na povolenie obnovy konania je znalecký posudok č. 19/2012 vypracovaný znalcom z odboru cestná doprava C.. O.. O. U., ktorý si navrhovateľ dal vypracovať, a z ktorého záverov je zrejmé, že technika jazdy vodiča motorového vozidla, ktorým bola navrhovateľovi škoda spôsobená, nezodpovedala vzniknutej situácii v cestnej premávke, keď napriek tomu, že vodič vedel, že sa chodec (navrhovateľ) môže pohybovať po komunikácii neočakávane, vozidlo včas nezastavil. Znalecký posudok bol podľa názoru navrhovateľa urobený novšími metódami ako posudok v pôvodnom konaní, a teda ho v tomto konaní nebolo možné použiť.

Okresný súd po zistení, že návrh na obnovu konania podala na to oprávnená osoba v zákonom stanovenej subjektívnej i objektívnej lehote, však dospel k záveru, že predmetný návrh nie je dôvodný. Konštatoval, že v pôvodnom konaní bol návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 19.954,89 EUR z titulu bolestného zamietnutý z dôvodu, že po vykonanom dokazovaní znaleckým posudkom, viacerými listinnými dôkazmi a svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že jedinou príčinou dopravnej nehody, pri ktorej navrhovateľ utrpel ťažkú ujmu na zdraví, bolo konanie navrhovateľa (poškodeného), ktorý pod značným vplyvom alkoholu úmyselne vstúpil na vozovku v čase, keď po tejto prechádzalo motorové vozidlo poistené u odporcu a snažil sa toto zastaviť. V konaní o povolenie obnovy konania navrhovateľ nepreukázal, že by jeho výsluch, ako jeden z prípustných dôkazných prostriedkov, mohol pre navrhovateľa priviesť priaznivejšie rozhodnutie v pôvodnom konaní, keď napriek skutočnosti, že navrhovateľ skutočne nevedel o predmetnom úraze plynulo rozprávať, bol k úrazovému deju čiastočne vypočítaný na pojednávaní dňa 21. 12. 2009, v konaní bol zastúpený splnomocneným právnym zástupcom, ktorý podával za navrhovateľa k veci vyjadrenia, navrhoval dôkazy a podobne, a najmä, navrhovateľ v priebehu pôvodného konania urobil písomné vyhlásenie o úraze, v ktorom priebeh úrazového deja zo svojho pohľadu podrobne popísal. Pokiaľ sa jedná o znalecký posudok č. 19/2012 znalca z odboru cestná doprava C.. O.. O. U., ktorý si dal navrhovateľ vypracovať po právoplatnom skončení konania a ktorý bol podľa jeho názoru vypracovaný novšími metódami, okresný súd skonštatoval, že aj v pôvodnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalcom z odboru dopravy a znalec bol vypočítaný aj na pojednávaní. Navrhovateľ a ani jeho právny zástupca v predmetnom konaní nenamietali žiaden zo záverov znaleckého posudku a ani nežiadali vykonať kontrolný znalecký posudok. Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že ani znalecký posudok vyhotovený až po právoplatnom skončení pôvodného konania nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, a preto návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 142 v spojení s § 151 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) s tým, že nakoľko v konaní úspešný odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil, odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že svoju neschopnosť vypovedať v základom konaní považuje za najdôležitejšiu skutočnosť, ktorá (aj keď bol v konaní zastúpený) mohla podstatným spôsobom ovplyvniť výsledok konania. Následkom úrazu sa totiž dostal do bdelej kómy a po prebratí z nej trpel afáziou, ktorá sa odborne nazýva Brocova afázia motorická. Pri tejto afázii pacient počuje reč a rozumie jej. Rovnako vie, čo chce povedať, ale nedokáže vytvoriť slová a vety, ktoré sú potrebné na vyjadrenie jeho myšlienok. Okresný súd pritom nesprávne vyhodnotil jeho zdravotný stav a pravdepodobne dospel k záveru, že keďže nedokáže o zrazení plynulo rozprávať, tak si to nepamätá. Vtedajší advokát navrhovateľa však správne argumentoval, že aj keď navrhovateľ nedokáže skutok slovne popísať, pamätá si ho a na potvrdenie žiadal vykonať rekonštrukciu. Nakoľko rekonštrukcia bola zamietnutá, napísal s pomocou otca list, z ktorého je zrejmé, že urobil vyhlásenie o úraze. Už z tohto vyhlásenia muselo byť súdu zrejmé, že si úraz pamätá. Navrhovateľ priznal, že vtedy ešte tak dobre komunikovať nevedel, ale vedel to napísať, nakresliť a na mieste samom ukázať. To však na vykonanie rekonštrukcie nestačilo. Dnes sa rečové schopnosti navrhovateľa zlepšili a vie jednoduchými vetami komunikovať. Zdôraznil, že jedine jeho výpoveď môže zmeniť rozhodnutie vo veci samej, pretože pokiaľ súd skonštatoval, že svedkovia nemohli vidieť kolíziu, potom ostal jediným svedkom, ktorý sa k veci vie vyjadriť. Pokiaľ sa jedná o znalecký posudok ako dôvod na povolenie obnovy konania, skonštatoval, že vo veci boli vypracované až tri znalecké posudky. Prvý Ing. Zimanom, ktorý však bol vypracovaný v čase, keď bol navrhovateľ v bdelej kóme a nemohol sa voči jeho záverom brániť. Napriek tomu z tohto znaleckého posudku vyplýva, že vodič navrhovateľa uvidel 40 metrov a 5 sekúnd pred zrážkou. Z tohto navrhovateľ vyvodil, že vodič pri vynaložení všetkého úsilia mohol zrážke zabrániť. Druhý znalecký posudok navrhovateľ nenamietal z dôvodu, že aj keď priebeh udalosti nebol znalcom zdokumentovaný tak, ako sa skutočne stal, závery znaleckého posudku boli v prospech navrhovateľa, keď znalec skonštatoval, že pohyb chodca do stredu cesty mal byť vodičom vyhodnotený ako nebezpečný a intenzívnym brzdením sa dalo predísť stretu vozidla a chodca. Záver tohto znaleckého posudku však nebol súdom uznaný s odôvodnením, že vodič mal len niekoľko sekúnd na to, aby reagoval. Znalecký posudok, ktorý si dal navrhovateľ vypracovať po skončení konania, jediný bral do úvahy výpoveď navrhovateľa ako aj legálne urobené video a audio nahrávku svedka G. z miesta nehody. Predmetné informácie predošlí znalci nemali k dispozícii. Preto sa závery tohto tretieho znaleckého posudku, ktoré sú odlišné od záverov predošlých posudkov, najviac približujú tomu, ako sa nehoda skutočne stala.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie prejednal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O. s. p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 228 ods. 1 písm. b/ O. s. p. právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

Návrh na obnovu konania musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh bol podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha (§ 228 ods. 3 O. s. p.).

Dôvody obnovy konania sú v ods. 1 § 228 O. s. p. vymedzené taxatívne tak, že podľa písm. a/ citovaného ustanovenia je dôvodom obnovy konania existencia skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré jednak účastník bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a jednak tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre účastníka pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Pri dôvode obnovy konania podľa písm. b/ citovaného ustanovenia pôjde o také procesné situácie, keď účastník konania riadne splnil svoju povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť v pôvodnom konaní, a teda riadne označil dôkaz, ktorý navrhol vykonať, avšak z dôvodov objektívnej povahy takýto dôkaz nebolo možné v pôvodnom konaní vykonať. Ako typické príklady možno uviesť dlhodobu nepriaznivú zdravotnú stav svedka, ktorý neumožňuje jeho výsluch, či stratu alebo zničenie listiny. Ak sa po právoplatnom skončení konania ukáže, že účastníkom v pôvodnom konaní navrhnutý dôkaz možno vykonať, a zároveň je tento spôsobilý privodiť účastníkovi priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pôjde o typický prípad dôvodu obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b/ O. s. p..

V prejednávanom prípade navrhovateľ svoj návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil v prvom rade skutočnosťou, že napriek tomu, že v pôvodnom konaní chcel vypovedať a aj sa o to pokúsil, jeho výsluch nebolo možné pre pretrvávajúce následky úrazu uskutočniť. Po právoplatnom skončení konania však došlo k výraznému zlepšeniu jeho zdravotného stavu, vypovedať je schopný a jeho výpoveď je spôsobilá privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie. Ide teda o dôvod obnovy konania stanovený pod písm. b/ ods. 1 § 228 O. s. p.. Okresný súd však konštatoval, že dôvody pre povolenie obnovy konania podľa tohto zákonného ustanovenia splnené nie sú, keď nebolo preukázané, že by výpoveď navrhovateľa mohla pre tohto privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa s uvedeným záverom okresného súdu plne stotožňuje. Aj keď je možné súhlasiť s názorom navrhovateľa, ktorý nebol popretý ani uznesením okresného súdu, že navrhovateľ v priebehu pôvodného konania nedokázal plynulo prerozprávať priebeh dopravnej nehody, keď na pojednávaní dňa 21. 12. 2009 vedel uviesť len základné okolnosti, ktoré sa udiali pred touto nehodou, ale nie okolnosti samotnej nehody (čo vyplýva z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 21. 12. 2009), je nutné dať za pravdu okresnému súdu, že skutočnosť, že v súčasnosti už navrhovateľ vypovedať pred súdom dokáže, objektívne nie je spôsobilá pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Kľúčovým dôvodom pre toto tvrdenie je pritom samotná skutočnosť prezentovaná navrhovateľom aj v odvolacom konaní, a to, že navrhovateľ v dôsledku úrazu síce nevedel o udalosti rozprávať z dôvodu, že si nevedel vybaviť slová, avšak dokázal priebeh predmetnej udalosti napísať, jej priebeh nakresliť a znázorniť ju. Preto, ak bol navrhovateľ v konaní zastúpený právnym zástupcom, ktorý jednak podával za navrhovateľa písomné vyjadrenia, zúčastnil sa jednotlivých pojednávaní, navrhoval dôkazy a podobne, navrhovateľovi nič nebránilo s jeho splnomocneným advokátom komunikovať písomne, a touto formou mu presne popísať priebeh dopravnej nehody, prípadne priebeh dopravnej nehody nakresliť, znázorniť. Prvú z uvedených dvoch foriem, t. j. popísanie dopravnej nehody pritom navrhovateľ v priebehu pôvodného konania využil aj vo vzťahu k okresnému súdu, keď tomuto zaslal písomné vyjadrenie zo dňa 15. 6. 2011, v ktorom presne popísal udalosti pred dopravnou nehodou i priebeh úrazového deja. Okresný súd i odvolací súd v pôvodnom konaní tak mali k dispozícii navrhovateľovu verziu dopravnej nehody a s touto sa v

rámci svojich rozhodnutí vysporiadali (k uvedenému pozri str. 3 a 4 rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k.4C/221/2009-135 zo dňa 15. 6. 2011 a str. 5 rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/228/2011-160 zo dňa 18. 1. 2012). Pokiaľ teda navrhovateľ preukázateľne bol v pôvodnom súdnom konaní zastúpený advokátom, s ktorým minimálne písomnou formou mohol komunikovať, navyše bol čiastočne k veci vypočutý a najmä konajúce súdy v pôvodnom konaní mali k dispozícii písomné vyjadrenie navrhovateľa, v ktorom tento popísal svoju verziu dopravnej nehody a s predmetným vyjadrením sa aj v rozhodnutiach vysporiadali, bol správny záver okresného súdu o tom, že navrhovateľ v konaní o povolenie obnovy konania nepreukázal, že by jeho výpoveď, ktorej písomná forma už bola známa i v pôvodnom konaní, bola takým dôkazom, ktorý by bol spôsobilým privodiť pre navrhovateľa priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Pokiaľ sa jedná o znalecký posudok č. 19/2012 znalca z odboru cestná doprava C.. O.. O. U., ktorý si navrhovateľ dal vypracovať až po právoplatnom skončení pôvodného konania, tu odvolací súd v prvom rade vychádza zo záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by predmetný znalecký posudok bez svojej viny nemohol použiť už v pôvodnom konaní. Pokiaľ totiž tvrdil, že predmetný znalecký posudok je vypracovaný novšími metódami, t. j. metódami, ktoré v čase pôvodného konania ešte neboli dostupné, uvedené tvrdenie nepodporil žiadnou ďalšou argumentáciou, prípadne dôkazmi. O závere, že si predmetný znalecký posudok navrhovateľ nemohol nechať vypracovať už v pôvodnom konaní pritom nesvedčí ani skutočnosť, že navrhovateľ v uvedenom čase nedokázal riadne plynulo rozprávať, keď ako už bolo uvedené vyššie, priebeh dopravnej nehody pre akéhokoľvek znalca bol schopný vysvetliť písomne, nakresliť ho, znázorniť na mieste samom a podobne. Ani skutočnosť, že v novom znaleckom posudku mal znalec podľa tvrdení navrhovateľa vychádzať i z audionahrávok a videonahrávok rozhovoru svedka C.s otcom navrhovateľa, nie je pre prejednávaný prípad relevantná. Autentická nahrávka predmetného rozhovoru totiž bola právnym zástupcom navrhovateľa predložená ako dôkaz už v pôvodnom konaní, pričom sa tak stalo na pojednávaní dňa 23. 2. 2011. Z uvedeného vyplýva, že predmetný dôkaz mal navrhovateľ už v pôvodnom konaní k dispozícii a nič mu nebránilo predložiť ho i znalcovi C.. O.. O. U. na vypracovanie znaleckého posudku ešte v priebehu pôvodného konania. O správnosti záveru, že uvedený posudok bolo možné použiť už v pôvodnom konaní, pritom svedčí aj postreh okresného súdu, že navrhovateľ v pôvodnom konaní nenamietal obsah znaleckého posudku č. 66/2010 vypracovaného O.. R. P., ktorý bol jedným z podkladov na zamietnutie návrhu navrhovateľa v pôvodnom konaní, pričom až v odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na obnovu konania uviedol, že s obsahom tohto znaleckého posudku nesúhlasil. Nepochybneím tohto znaleckého posudku a nepodaním návrhu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania sa potom navrhovateľ sám pripravil o možnosť posúdenia znaleckého posudku O.. P. i samotného nehodového deja iným znalcom ešte v pôvodnom konaní.

Na základe uvedeného je možné konštatovať, že nakoľko navrhovateľ nepreukázal, že by jeho výpoveď, ktorú objektívne nemohol uskutočniť v pôvodnom konaní, bola spôsobilá privodiť pre jeho osobu priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ani skutočnosť, že by znalecký posudok C.. O.. O. U. bez svojej viny nemohol predložiť už v pôvodnom konaní, rozhodol okresný súd vecne správne pokiaľ jeho návrh na obnovu pôvodného konania zamietol. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.